

Liber Secundus LXI

Publii Virgilij Maronis Geor, Liber Secundus,

Hactenus aruoꝝ
b
cultus: et ſydera cœli:
c
Nunc te bacche canam; nec
non ſyluestria tecum

Hactenus aruorum ꝛc. S. Mire iterauit illum versum. Quid faciat letas segetes ꝛ quo sydere terram: In hoc aũt libro exequitur culturam agri consiti: q oĩm arbores cõtinet genera. Et sciẽdũ ẽ Virgiliũ, vites quoq; arbores dicere: vt nec secẽs omĩs in vnguẽ arboribꝰ positis secto via limite quadret. A. Huius quoq; secundi voluminis argumentum carminibus patet. Sed cur poeta ab agrorum cultura inceperit, postea vitium. de exordio scribens apparuit: vbi & vitium arborumq; culturas Emolphum Athenienſem primũ inuenisse: Plinio referente edocuit. CRI. Quoniã poetarũ est curare: vt seqntes libri antecedentibus ãnectant. Facit hoc Maro plurimũ p cõiũctionem: vt: Te quoq; magna pales. Et alibi. Poltq̃ res asiæ. Item, At regina graui iandudum saucia cura: & sic fatur lachrymans; Hic vero vt idem pstet vtĩ colore Rhetoricꝰ: quã transitionem appellant: quo facile his quę dicta sunt: ea quę dicenda rẽstant adnectuntur. In pcedenti igitur libro. & aruorũ cultu: & ea q̃ ad rationem syderum ptinerẽt descripserat. Nunc quod secundo loco sibi proposuerat explicat: scilicet vitiscq; adiungere vites ꝛc.

a Hactenꝰ. S. vt multi volũt est vna parsorũ is et est aduerbiũ significãs hucusq̃: alii duas ptes eẽ volũt. et aduerbiũ: vt sit: tenus hac, sicut Crurũ tenꝰ a mẽto palearia pendẽt: sed melius est vnã accipe ptẽoratõnis. hactenus. A. Hactenꝰ. cecini. s. est enim Meso zeugma.

b Sydera cœli. S. Pleonasmos, nec enim sunt alibi q̃s in cœlo syd era. A. Pleonasmus. est in dictiõe cœli: id est superabũdantia. de qua late Fabius libro. ix. c Te bacche. SER, Inuẽtorẽ p vitib⁹ posuit. de quibus catexochen

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/vergil1502/0139
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.